

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 20847/2022
02.02.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез и Весне Станковић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., коју заступа Нинослава Васић, адвокат из ..., против туженог Града Лесковца, чији је законски заступник Градско правобранилаштво у Лесковцу, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 1300/21 од 06.09.2022. године, у седници већа одржаној дана 02.02.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена дана 18.10.2022. године, против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 1300/21 од 06.09.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П 6000/20 од 22.02.2021. године, првим ставом изреке, усвојен је тужбени захтев, па је обавезан тужени да тужили на име накнаде нематеријалне штете исплати износ од 50.000,00 динара по основу претрпљених физичких болова и 50.000,00 динара по основу претрпљеног страха, укупно 100.000,00 динара, са законском затезном каматом од 22.02.2021. године до исплате. Другим ставом изреке, обавезан је тужени да тужили на име трошкова парничног поступка исплати износ од 67.600,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Гж 1300/21 од 06.09.2022. године, првим ставом изреке, преиначена је пресуда Основног суда у Лесковцу П 6000/20 од 22.02.2021. године, у првом ставу изреке, тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев којим је тражено да суд обавеже туженог да тужили на име накнаде нематеријалне штете исплати износ од 50.000,00 динара по основу претрпљеног физичког бола и износ од 50.000,00 динара по основу претрпљеног страха, све са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Другим ставом изреке, првостепена пресуда је преиначена у другом ставу изреке тако што је обавезана тужилца да туженом на име трошкова парничног поступка исплати износ од 34.500,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилца је благовремено изјавила ревизију сходно члану 403. став 2. тачка 2. ЗПП, указујући на погрешну примену материјалног права.

Разматрајући дозвољеност изјављене ревизије сходно члану 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 468. став 1. и чланом 479. став 6. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11...18/20), Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Чланом 410. став 2. тачка 5. ЗПП, прописано је да је ревизија недозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. став 1. и 3), осим из члана 404. овог закона.

Чланом 468. став 1. ЗПП прописано је да су спорови мале вредности спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Чланом 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда донете у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Имајући у виду цитиране законске одредбе и околност да је тужбом поднетом дана 12.08.2020. године тражено обавезивање туженог на исплату накнаде нематеријалне штете у износу од 100.000,00 динара који не прелази динарску противвредност износа од 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је поступак у овој парници вођен по правилима за спор мале вредности, у коме ревизија није дозвољена.

У конкретном случају нема места примени одредбе члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, јер је поступак вођен у спору мале вредности, код кога је, применом члана 479. став 6. ЗПП искључено право на ревизију, па посебно правило искључује примену општег правила о дозвољености ревизије из члана 403. ЗПП.

На основу изложеног, сходно члану 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија
Марина Милановић с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић